

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519201734
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7519201734.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom v Paríži, Boulevard Haussmann 1, 750 09, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: W. O., K.. XX.XX.XXXX, O. S. R. XX, o zaplatenie 565,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie, č.k. 20Csp/157/2019-58 zo dňa 31. októbra 2019

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Stranám náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

2. Napadnutý rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 14.3.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 565,47 eur s prísl., ako aj náhrady trov konania, keďže s účinnosťou ku dňu 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. (zanikajúca spoločnosť) a BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 16.09.2014 uzavrel Cetelem ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty (ďalej len „zmluva“). Obsahom zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,00 eur na financovanie kúpy spotrebiteľského tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpал peňažné prostriedky v celkovej sume 677,83 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas a uhradil len časť dlžnej sumy a to sumu 311,88 eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného postupom podľa zmluvných podmienok Cetelem, vyhlásil dňa 16.03.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi k dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 565,47 eur (565,47 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 701,47 eur od 17.03.2016 do 30.06.2016,

27,48 % ročne zo sumy 565,47 eur od 01.07.2016 do 18.05.2016, 5 % ročne zo sumy 701,47 eur od 17.03.2016 do 19.04.2016, 5 % ročne zo sumy 691,47 eur od 20.04.2016 do 18.05.2016, 5 % ročne zo sumy 628,47 eur od 19.05.2016 do 30.06.2016, 5 % ročne zo sumy 565,47 eur od 01.07.2016 do zaplatenia.

3. Súd zaslal žalovanému žalobu spolu s prílohami a poučením na vyjadrenie dňa 16.05.2019, odkiaľ sa súdu vrátila súdna zásielka s poznámkou poštového doručovateľa „adresát je neznámy.“ Nato bola žalovanému doručovaná žaloba prostredníctvom príslušného Obvodného oddelenia Policajného zboru Slovenskej republiky, avšak neúspešne. Následne súd žalobu s prílohami žalovanému doručil postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

4. Vzhľadom na skutočnosť, že v tejto veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a hodnota sporu neprevyšuje 1.000 eur, súd v zmysle ust. § 297 CSP vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31.10.2019 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, g/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 53 ods. 9 OZ, § 54a OZ účinného od 5.12.2018, § 565 OZ, § 100 ods. 1 OZ, § 103 OZ a dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytnutí platobných služieb, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve s odkazom na ust. § 52 a nasl. OZ, ako aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s tým, že zmluva neobsahovala platnú dohodu o výške úveru. V zmluve je totiž uvedená výška úverového rámca 5.000,00 eur, výška aktuálneho úverového rámca 600,00 eur a napriek tomu žalovaný vyčerpal sumu 677,83 eur bez toho, aby bola uzavretá ohľadom tejto výšky dohoda so žalovaným a preto zmluvu v tejto časti súd považoval jednak za neurčitú a nezrozumiteľnú, a to vzhľadom na text zmluvy, v ktorom sú uvedené rôzne výšky úverového rámca a tento nedostatok súd preto vyhodnotil s poukazom na § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z., keďže v zmluve chýba údaj o výške spotrebiteľského úveru, ako úver bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. a rovnako keďže v zmluve bol uvedený nesprávne aj údaj o RPMN v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

6. Nakoľko žaloba bola podaná dňa 14.3.2019, t.j. v čase účinnosti § 54a OZ, súd prvej inštancie ex offico skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané, a keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu podľa § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ úver predčasne zosplatnil a s odkazom na § 103 veta druhá OZ, ak sa pre nespĺnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. S poukazom na citované rozhodnutia mal súd za to, že v danom prípade začína plynúť dodatočne premlčacia lehota už odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený, pričom v danom prípade ide o splátku splatnú 10.12.2015 s odkazom na ust. § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, čo mal súd za preukázané z oznámenia o zosplatnení úveru na č.l. 11 spisu, a preto v danom prípade premlčacia doba, keďže začala plynúť od splatnosti splátky splatnej k 10.12.2015, tak odo dňa 11.12.2015 začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula v utorok dňa 11.12.2018, a keďže žaloba bola na súd doručená až dňa 14.3.2019, stalo sa to po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, a keďže s odkazom na ust. § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je možné platne priznať v súdnom konaní, súd podanú žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z plného úspechu žalovaného v tomto konaní, ktoré mu ale v tomto konaní žiadne trovy konania nevznikli, a z dôvodu nevzhliadnutia dôvodov pre aplikáciu ust. § 257 CSP, súd prvej inštancie stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, keďže mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ako prvé nesúhlasil s premlčaním uplatneného nároku v celom rozsahu s odkazom na citované zákonné ustanovenie, keďže veriteľ nemôže byť ukrátený o svoje právo na uplatnenie svojich pohľadávok v zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe a s poukazom na citované rozhodnutia súdov mal za to, že dodržal postup v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ a úver zosplatnil až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok a dňa 16.3.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu a dňa 17.3.2016 tak mohol svoje právo vykonať prvý raz, a keďže žalobu podal na súd prvej inštancie už dňa 13.3.2019, svoj nárok si uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe, minimálne v rozsahu splátok zosplatených k 16.3.2016. Bol toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 316,87 eur s prísl. predstavujúci istinu splatnú po mimoriadnom zosplatení úveru s tým, že poukazoval aj na ďalšiu skutočnosť, pre ktoré že súd žalobu zamietol.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom v zmysle ust. § 379 CSP a ust. § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosť, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosť, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočností, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

13. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, ak súd pri skúmaní, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy uplatnené žalobcom v konaní je, resp. nie je premlčané, bez zreteľa na splnenie ďalších zákonných podmienok, vychádzal z názoru, že „premlčacia doba práva pri zaplatení zosplateného dlhu začína plynúť už skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu, keďže začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený“.

14. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Citované zákonné ust. § 103 Občianskeho zákonníka rieši začiatok plynutia premlčacej doby v prípade zročnosti celého dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) tak, že začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky - teda až týmto dňom môže veriteľ uplatniť právo, ináč povedaná týmto dňom mu vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu.

18. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka však nemôže začať plynúť premlčacia doba (odo dňa zročnosti nesplnenej splátky vyvolávajúcej zročnosť celého dlhu), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, lebo to vylučuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote 15 dní na uplatnenie tohto práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Je tomu tak preto, že až po splnení podmienok uvedených ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, môže dodávateľ uplatniť právo a teda od tohto okamihu plynie aj trojročná premlčacia doba.

19. Splnenie hore citovaných podmienok ale z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, čím je napadnutý rozsudok v tomto smere v zmysle ust. § 220 os. 2 CSP aj nepreskúmateľný v znení odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je daný procesnými vadami konania, kde patrí aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

21. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

22. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iná strana sporu, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené.

23. Odvolací súd považuje za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor nevysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentami, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

24. V tomto kontexte odvolací súd apeluje na to, že je pojmovo vylúčené, aby plynutie premlčacej doby začalo skôr, než vznikne veriteľovi možnosť uplatniť právo s tým, že opačný záver nemožno vyvodiť zo žiadnych zákonných ustanovení vrátane ust. § 103 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

25. Nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká dodávateľovi právo žiadať o zaplatenie celého dlhu a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba, lebo tá začne

plynúť až okamihom, keď dodávateľ mohol právo zákonne uplatniť - zosplatiť úver (dlh), po splnení zákonných predpokladov podľa § 53 ods. 9 OZ, pričom premlčacia doba v spotrebiteľských veciach pri predčasne zosplatnenom dlhu (§ 565 OZ) začína plynúť až po splnení podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ t.j. až po uplynutí 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu (viď Zápisnicu z rokovania občianskoprávneho kolégia KS v Košiciach zo dňa 22.10.2020).

26. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je preto odvolací súd toho názoru, že ust. § 103 veta druhá OZ, v kontexte s cit. ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ, je nevyhnutné vykladať tak, že v prípade, že veriteľ účinne využije svoje právo v zmysle § 565 OZ tým, že vyzve dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, (v danom prípade podľa cit. § 53 ods. 9 OZ, keďže ide o spotrebiteľský vzťah, tak môže vykonať najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, za súčasného upozornenia spotrebiteľa v stanovenej lehote na uplatnenie tohto práva), začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatnenie celého nezaplateného dlhu v zmysle § 565 OZ využil. To znamená, že premlčacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia v poradí prvej nezaplatennej splátky. Takýto výklad odporuje jednak jazykovému gramatickému zneniu § 103 veta druhá OZ, ktorý výslovne uvádza: ... ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh ..., jednak by bol nelogický, keďže § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ zakotvuje iba právo veriteľa na zosplatnenie pohľadávky pre nesplnenie splátky, ktoré môže a nemusí využiť, pritom je tiež na jeho rozhodnutí, kedy toto právo využije, pričom v zmysle § 53 ods. 9 OZ pri spotrebiteľskej zmluve tak môže urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

27. Ust. cit. § 103 veta druhá OZ je potom potrebné vykladať tak, že veriteľ môže do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky, čím dlžník stratí výhodu splátok (za splnenia zákonných podmienok). Ak veriteľ toto právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz, jednotlivé budúce splátky sa budú premlčovať samostatne od ich zročnosti. Keď dlžník opäť nespĺní niektorú zo splátok, avšak veriteľ „stratu lehôt“ neuplatní, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ môže svoje právo využiť aj po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom, opäť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Strata lehôt teda nenastáva priamo zo zákona.

28. S názorom prijatým súdom prvej inštancie ohľadom začatia plynutia premlčacej doby v danej veci sa preto odvolací súd nestotožňuje, lebo uvedený názor nezohľadňuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 565 OZ.

29. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vo vzťahu k prípadnému premlčaniu žalobcom uplatneného nároku je nesprávne a preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

30. Po vrátení veci bude úlohou súd prvej inštancie opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku a preskúmať, či právo žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy je premlčané a v akom rozsahu s tým, že je potrebné vychádzať z názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto zrušujúcom uznesení (§ 391 ods. 2 CSP).

31. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

32. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).